

Слова для Жыцця (74)

Аўтар: Рэдакцыя
17.07.2014 01:00

Папа Францішак

“Мы – глеба, на якую Пан нястомна кідае зерне свайго слова і сваёй любові. З якім сэрцам мы іх прымаем? Мы можам паставіць сабе пытанне: якое яно – наша сэрца? На якую глебу яно падобна: на дарогу, камяністую ці цярністую глебу? Гэта ад нас залежыць, ці станем мы добрай глебай, без церняў і камянёў, дагледжанай з клопатам так, што зможа прынесці добры плён для нас і для нашых братоў.

Нам будзе на карысць, калі мы будзем памятаць, што мы таксама з’яўляемся сейбітамі. Бог засывае добрае зерне, і тут мы таксама можам запытацца: якое зерне выходзіць з нашага сэрца і з нашых вуснаў? Нашыя слова могуць зрабіць шмат дабра, але і зла таксама. Могуць вылечыць, але і параніць. Могуць дадаць адвагі, але могуць і прыгнесьці. Памятайце, што ў разлік бярэцца не тое, што ўваходзіць, але тое, што выходзіць з вуснаў і сэрца.

“Анёл Панскі” са Святым Айцом, 13.07.2014 †

Кс. абр Тадэвуш Кандрусеўч

Марыя, пачу́шы пры-вітанне Альжбеты, праспявала свой славуты гімн “Magnificat”, у якім яна праслаўляе Бога і які з’яўляецца вяршынай Яе малітвы і даверу Яму. Таксама і мы павінны спяваць наш гімн “Magnificat”, бо сапраўды вялікія рэчы Бог здзяйсняе на нашых вачах. Бог іх здзяйсняе, але ці адэкатна і па-хрысціянску мы іх успрымаем і прымаем? Ці хочам іх выкарыстоўваць? Ці не марнуем новых нагод для духоўнага адраджэння?

Недастаткова толькі час ад часу прыходзіць у касцёл. Недастаткова з'ездіць на ўрачыстасці і ўбачыць вялікую колькасць прысутных там людзей. Недастаткова быць вонкавым хрысціянінам. Неабходна быць сапраўдным – такім, які разам з Марыяй прымае Божую волю, бо гэта ключ да вырашэння ўсіх праблем і ключ да шчасця.

Фрагмент гаміліі падчас св. Імшы ў мінскай парафіі МБ Будслаўскай